

Sygn. akt I C 483/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarka Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2018 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko N. L.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego N. L. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 3 513,25 zł (trzy tysiące pięćset trzydzieści złotych 25/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 06.02.2018r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego N. L. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 961,44 zł (dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych 44/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 483/18 upr

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wytoczyła powództwo przeciwko N. L. o zapłatę kwoty 3 513,25 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 6 lutego 2018 roku (data wniesienia pozwu) do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 31 października 2016 roku pozwany zawarł umowę pożyczki z V. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Umowa została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Pozwany założył konto na stronie internetowej pożyczkodawcy wprowadzając swoje dane osobowe (m.in. imię, nazwisko, adres zamieszkania, serię i nr dowodu osobistego, numer PESEL, adres e-mail, nr telefonu komórkowego) oraz akceptując Regulamin Udzielania Pożyczek dostępny na stronie internetowej pożyczkodawcy. Akceptacja warunków Regulaminu odbywała się w formie zaznaczenia odpowiedniego pola przy procedurze rejestracji. Brak zaznaczenia pola akceptacji warunków Regulaminu uniemożliwił stworzenie Konta Osobistego. Akceptacja warunków Regulaminu nie obligowała pozwanego do wzięcia pożyczki, a jedynie tworzyła Konto Osobiste w systemie teleinformatycznym pożyczkodawcy. W wyniku dokonania powyższych czynności pozwany stworzył Konto Osobiste w systemie pożyczkodawcy o numerze (...).

Powódka wskazała, że pozwany, zgodnie z instrukcją rejestracji pożyczkodawcy, przelał kwotę 0,01 złotych na konto pożyczkodawcy celem uwierzytelnienia danych zarejestrowanego Konta Osobistego wpisując w tytule przelewu przyznany numer Konta Osobistego (numer ID). Dane nadawcy przelewu były zgodne z danymi wprowadzonymi do Konta Osobistego. Następnie pozwany zawnioskował o pożyczkę za pomocą Konta Osobistego na stronie internetowej pożyczkodawcy poprzez odpowiednie ustawienie dostępnego na stronie slidera pozwalającego dobrać kwotę pożyczki oraz termin jej zwrotu. Na podstawie tak wybranych danych, slider wskazywał kwotę pożyczki, kwotę prowizji za udzielenie pożyczki oraz datę zwrotu pożyczki. Po wybraniu odpowiednich kwot oraz terminów zwrotu, złożenie wniosku zostało potwierdzone kliknięciem w pole oznaczone napisem „weź pożyczkę” lub poprzez wysłanie krótkiej wiadomości tekstowej (SMS) wysłanej z zarejestrowanego na Koncie Osobistym numeru telefonu na wskazany przez pożyczkodawcę numer telefonu, według wzoru ustalonego przez pożyczkodawcę, zawierającego kwotę pożyczki, termin jej zwrotu oraz unikalnego hasła ustalonego przez wnioskodawcę potrzebnego do zalogowania się na Konto Osobiste. Zdolność kredytowa pozwanego została następnie zweryfikowana w zewnętrznych bazach informacji gospodarczej oraz poprzez rozmowę telefoniczną weryfikującą poprawność danych osobowych na Koncie Osobistym.

Powódka wskazała, że następnie pożyczkodawca przesłał pozwanemu drogą e-mailową projekt Umowy Pożyczki nr (...) na kwotę 2 500 złotych wraz z warunkami jej udzielenia, będący ofertą zawarcia umowy pożyczki na warunkach w niej określonych. Projekt umowy zawierał wszelkie niezbędne informacje oraz załączniki przewidziane przez ustawę o kredycie konsumenckim z 12 maja 2011 roku. Pozwany złożył oświadczenie woli o akceptacji warunków oferty poprzez przesłanie krótkiej wiadomości tekstowej według ustalonego przez pożyczkodawcę wzoru lub bezpośrednio poprzez Konto Osobiste pozwanego. Pożyczkodawca niezwłocznie po otrzymaniu akceptacji przesłał Umowę Pożyczki nr (...) drogą e-mailową na adres wskazany przez pozwanego na Koncie Osobistym oraz udzielił pożyczki pozwanemu poprzez dokonanie przelewu na jego konto kwoty pożyczki 2 500 złotych. Zgodnie z § 2 pkt 2 lit. b umowy, pożyczka oprocentowana była w wysokości maksymalnej stopy odsetek umownych, od dnia następującego po udzieleniu pożyczki do dnia jej wymagalności od kwoty udzielonej pożyczki. Pozwany nie zwrócił kwoty pożyczki w ustalonym podczas zawarcia umowy terminie jej wymagalności, tj. do 30 listopada 2016 roku. W związku z powyższym od dnia 1 grudnia 2016 roku naliczane są odsetki maksymalne za opóźnienie.

Powódka wskazała, że przedmiotowa wierzytelność została zbyta przez pożyczkodawcę na rzecz spółki (...) z siedzibą w T. w Estonii umową cesji wierzytelności nr 3-1/30/04/2017 i 3-2/30/04/2017 z dnia 30.04.2017r., a następnie wierzytelność ta została zbyta przez spółkę estońską na rzecz powódki umową cesji wierzytelności nr 3-04/2017 z dnia 30.04.2017r. Powódka listem poleconym wezwała pozwanego do zapłaty w dniu 17 maja 2017 roku, podejmowała także próby kontaktu zarówno telefonicznego, jak i e-mailowo, jednak pozwany nie spłacił dobrowolnie zadłużenia.

Powódka wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się:

- 2 500,00 zł – kwota udzielonej pożyczki,
- 599,00 zł – opłata za udzielenie pożyczki,
- 414,25 zł – skapitalizowane odsetki umowne za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, naliczone od kwoty 2 500 zł od dnia następującego po dniu w którym pożyczka stała się wymagalna do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 5 marca 2018 roku wydanym w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Lublin-Zachód w L. nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania. (k. 7)

Pozwany N. L. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu zakwestionował istnienie roszczenia tak co do zasady, jak i wysokości. Zakwestionował fakt posiadania jakiegokolwiek zadłużenia wobec powódki. Zaprzeczył, że zawierał przedmiotową umowę pożyczki i że z tego tytułu otrzymał kwotę 2 500 złotych. Podniósł ponadto zarzut nienależytego udokumentowania roszczenia oraz zarzut braku legitymacji czynnej i biernej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 sierpnia 2016 roku N. L. założył Konto Osobiste o numerze (...) na stronie internetowej V. (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zajmującej się udzielaniem pożyczek gotówkowych za pomocą środków porozumiewania się na odległość. W tym celu wprowadził swoje dane osobowe (m.in. imię, nazwisko, adres zamieszkania, serię i nr dowodu osobistego, numer PESEL, adres e-mail, nr telefonu komórkowego) oraz zaakceptował Regulamin Udzielania P. dostępny na stronie internetowej pożyczkodawcy.

Zgodnie z instrukcją rejestracji, w celu uwierzytelnienia danych zarejestrowanego Konta Osobistego, N. L. przelał na konto Via SMS PL Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 0,01 złotych wpisując w tytule przelewu: „potwierdzam upoważnienie Via Sms Pl do zapytań w bazach informacji gospodarczych, (...)”, a następnie za pomocą Konta Osobistego zawniósł o pożyczkę w wysokości 2 500,00 złotych.

(dowód: wydruk z systemu (...) pożyczkodawcy k. 100-104; potwierdzenie przelewu kwoty 0,01 zł k. 27)

W dniu 31 grudnia 2016 roku pomiędzy V. (...)Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a N. L. została zawarta, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, umowa pożyczki nr (...), w ramach której N. L. przyznana została kwota 3 099,00 złotych, z której potrącona została opłata za udzielenie pożyczki w wysokości 599,00 złotych, a wypłacona została kwota 2 500,00 złotych.

Zgodnie umową, N. L. zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z odsetkami umownymi - w terminie do 30 listopada 2016 roku. W przypadku nieterminowej spłaty, pożyczkobiorca zobowiązał się do zapłaty umownych odsetek w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie począwszy od dnia następującego po ostatnim dniu okresu pożyczki.

W dniu 31 października 2016 roku V. (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przelała na rachunek bankowy N. L. kwotę pożyczki w wysokości 2 500,00 złotych.

N. L. nie spłacił wskazanej wyżej pożyczki.

Na dzień wniesienia pozwu, tj. 6 lutego 2018 roku, zadłużenie N. L. z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 31 grudnia 2016 roku, wynosi 3 513,25 złotych, w tym:

- 2 500,00 zł – kwota wypłaconej pożyczki,
- 599,00 zł – opłata za udzielenie pożyczki,
- 414,25 zł – skapitalizowane odsetki umowne za opóźnienie, naliczone od kwoty 2 500 zł od dnia 01.12.2016r. do dnia 05.02.2018r.

(dowód: umowa pożyczki k. 22-25; potwierdzenie przelewu kwoty pożyczki k. 26)

Na podstawie umowy cesji wierzytelności nr 3-1/30/04/2017 i 3-2/30/04/2017 z dnia 30 kwietnia 2017 roku V. (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zbyła przedmiotową wierzytelność na rzecz spółki (...) z siedzibą w T. w Estonii, która na podstawie umowy cesji wierzytelności nr 3-04/2017 z dnia 30 kwietnia 2017 roku wierzytelność tą zbyła na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

(dowód: umowa cesji wierzytelności k. 31-33, 34-36, 37-39; odpis KRS k. 41-41v i 44-45; wydruk danych z rejestru handlowego k. 42-43v; pełnomocnictwo k. 69-71)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Wszystkie podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, uznać należy za chybione.

Przedłożony przez powódkę wydruk z systemu (...) pożyczkodawcy (k. 100-104) oraz potwierdzenie przelewu kwoty 0,01 złotych (k. 27) wskazują jednoznacznie, że w dniu 19 sierpnia 2016 roku pozwany dokonał rejestracji na stronie internetowej V. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. W tym celu podał swoje dane osobowe - imię, nazwisko, adres zamieszkania, serię i nr dowodu osobistego, numer PESEL, adres e-mail, nr telefonu komórkowego - oraz zaakceptował Regulamin Udzielania Pożyczek dostępny na stronie internetowej pożyczkodawcy, w wyniku których to czynności stworzył w systemie pożyczkodawcy Konto Osobiste o numerze (...). Następnie zgodnie z instrukcją rejestracji, w celu uwierzytelnienia danych zarejestrowanego Konta Osobistego, pozwany przelał na konto pożyczkodawcy kwotę 0,01 złotych wpisując w tytule przelewu: „potwierdzam upoważnienie Via Sms Pl do zapytań w bazach informacji gospodarczych” oraz numer swojego Konta Osobistego (...), a następnie za pomocą Konta Osobistego zawniósł o pożyczkę w wysokości 2 500,00 złotych.

W dniu 31 grudnia 2016 roku pomiędzy V. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., a pozwanym została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość umowa pożyczki nr (...), której warunki pozwany przedtem zaakceptował, czego wynikiem było przelanie przez pożyczkodawcę na rachunek bankowy pozwanego (ten sam, z którego pozwany przelał 0,01 złotych) kwoty pożyczki w wysokości 2 500,00 złotych, co dowodzi załączone do akt sprawy potwierdzenie przelewu (k. 26).

Umowa zawarta na odległość to umowa regulowana ustawowo, w której jedną stroną jest przedsiębiorca, a drugą konsument (obróć konsumentki). Do zawarcia tej umowy dochodzi w ramach zorganizowanego przez przedsiębiorcę systemu zawierania umów na odległość, często dla tzw. transakcji on-line. Warunkiem koniecznym do zakwalifikowania umowy jako zawartej na odległość jest brak jednoczesnej fizycznej obecności stron, w tym samym miejscu i czasie, a także zawarcie umowy z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy łącznie. Należy podkreślić, że umowa na odległość nie musi być zawarta na piśmie. Nie dochowanie tej formy nie powoduje nieważności czynności prawnej. Stąd też brak podpisów na załączonej do akt sprawy umowie pożyczki z 31 grudnia 2016 roku (k. 22-25). Umowa ta stanowi dokument i dowód w sprawie.

Różnica czasowa pomiędzy rejestracją, a zawarciem umowy pożyczki jest bez znaczenia, albowiem, jak wyjaśniła powódka, rejestracja w systemie teleinformatycznym pożyczkodawcy i założenie Konta Osobistego nie obliguje do wzięcia pożyczki.

Podkreślenia wymaga fakt, że pozwany nie zwrócił niezwłocznie całości przelanej mu przez pożyczkodawcę kwoty, co w ocenie Sądu jednoznacznie wskazuje na to, iż omawiany przelew nie był wynikiem omyłki, lecz stanowił działanie, które pozwany akceptował. Pozwany wyraził wolę zawarcia umowy pożyczki i zaakceptował zaoferowane przez pożyczkodawcę warunki, czego konsekwencją był ten właśnie przelew.

Na uwagę zasługuje również fakt, iż pozwany wcześniej wielokrotnie zawierał w analogiczny sposób umowy pożyczki ze Spółką V. (...), a co więcej, wszystkie poprzednie umowy pożyczki spłacił, co potwierdzają przedłożone przez stronę powodową potwierdzenia przelewów (k. 72-78).

Zważywszy na powyższe nie budzi wątpliwości Sądu, iż powódka wykazała istnienie zobowiązania oraz jego wysokość, zaś przedłożonymi dokumentami w postaci: umów cesji wierzytelności (k. 31-33, 34-36, 37-39), odpisów z KRS (k. 41-41v i 44-45), wydruku danych z rejestru handlowego (k. 42-43v) i pełnomocnictwa (k. 69-71), wykazała również legitymację czynną w niniejszym procesie.

Wysokość zobowiązania pozwanego została należycie przez powódkę udokumentowana, natomiast strona przeciwna nie przedstawiła dowodów kwestionujących wyliczenia powódki, a zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Na marginesie jedynie podnieść należy, iż przedmiotowa umowa nie została zawarta pod presją przewagi powodowej spółki prowadzącej działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek i kredytów. Pozwany miał możliwość wyboru instytucji finansowej, u której chce zaciągnąć zobowiązanie. Zawarł przedmiotową umowę w ramach swobody kontraktowej. Znał treść swojego zobowiązania, w szczególności jego wysokość i termin spłaty; otrzymał egzemplarz umowy; mógł i powinien był szczegółowo zapoznać się z treścią umowy; mimo uprawnienia, nie odstąpił od umowy na zasadach określonych w umowie.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą istnienia przedmiotowego zadłużenia, zaś ich prawdziwość i wiarygodność nie została podważona przez stronę pozwaną.

W konsekwencji Sąd na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. oraz umowy pożyczki z dnia 31 października 2016 roku zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3 513,25 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 6 lutego 2018 roku do dnia zapłaty.

Mając na uwadze wynik procesu Sąd, w oparciu o przepis § 2 pkt 3) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 961,44 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 44,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwotę 0,44 złotych tytułem zwrotu prowizji od opłaty sądowej dokonanej zgodnie z regulaminem opłat e-pozwów, kwotę 900,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.